

СИТНЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

СИТНЕ, КАРПИЛІВКА, ГАЙКИ-СИТЕНСЬКІ, КОТИ, ТАБАЧУКИ

Лідія Василівна РАБЧУН завідує Ситненським відділенням зв'язку вже більш як 30 років. І увесь цей час їй доводиться спілкуватися з односельчанами. А лише в Ситному близько 180 дворів. Крім того, ще 270 – у Карпилівці та Гайках-Ситенських. Щомісяця вона разом з трьома листоношами тільки газет та журналів розповсюджують більш як 5 тисяч екземплярів. Допомагає організувати передплату, в тому числі і районної газети "Прапор перемоги", яку читають майже в кожній хаті, і секретар сільвиконкому Жанна Борисівна ОРЛОВСЬКА (на знімку справа). Їй, як сільському депутату, доводиться вирішувати чимало повсякденних питань життєдіяльності місцевого населення. У першу чергу – це забезпеченість малоімущих та одиноких престарілих громадян, які потребують моральної та матеріальної підтримки.

У Ситненській школі навчаються понад 500 дітей. З тим, щоб їх зацікавити навіть у позаурочний час, директор Сергій Павлович САХАРИК (на знімку) разом з педагогічним колективом організують різноманітні конкурси та ігри. Учні зацікавлені збором історичних матеріалів про рідні села для шкільного музею (на знімку внизу). Сюди ж зносять старовинні речі, відшукуючи їх на бабусиних горищах та в старих хлівах.

Крім того, серед дітей є неабиякі умільці вишивання. Наприклад, самі учні у фойє школи оформили у вигляді вишиванок державну символіку: герб, прапор, гімн України. А юні художники влаштували виставку своїх малюнків у шкільній картинній галереї. Для тих, хто любить писати твори чи навіть мріє стати журналістом, уже впродовж кількох років діє редколегія шкільної газети "Пролісок", яку очолює редактор Руслана Василівна Лемещук. Цікаві й змістовні матеріали з'являються з-під пера Назарії Маркович (до речі, пише вірші), Оленки Петровської, Наталки Таламанюк та інших школярів.

Після закінчення Тернопільського медичного інституту Людмила Олександрівна ГУЗІНСЬКА ось уже 20 років працює в Ситненській сільській лікарській амбулаторії. За спеціальністю вона терапевт. А опанувати обов'язки завідувачі її змусило саме життя. Акушерка Олеся Леонідівна ЛЕМЕЩУК (на знімку внизу справа) тримає під своєю опікою більше 20 малюків, яким не виповнилося й року. Крім того, на обліку перебувають ще 13 вагітних жінок. Фельдшер Валентина Михайлівна ФАЄВСЬКА в обов'язковому порядку виконує усі призначення лікаря, обслуговуючи односельчан удома. А кілька років тому при амбулаторії було відкрито денний стаціонар на два ліжка. Тут пацієнтам також потрібно щодня надавати медичні послуги. Селяни, особливо в період зимового перелітництва, мають можливість підлікуватися, навіть не відвідуючи лікарню в районному центрі.

У стоматологічному кабінеті амбулаторії працює досвідчений лікар Марта Зіновіївна СОЛОНИНКО. Основні аналізи лаборантка Алла Олександрівна САВЧУК (на знімку вгорі) проводить на місці. А вже за більш складними люди їдуть до райцентру або й у Рівне.

Люди різних християнських віросповідань проживають на території сільської ради. В Гайках-Ситенських, наприклад, зусиллями місцевої громади споруджено молитовний будинок (на знімку внизу). А в Ситному Онуфрій Дмитрович ГУСАРУК за власні кошти у себе на подвір'ї спорудив православну капличку. За його словами, на це його надихнув сон, який снився йому майже щоночі. Та й не тільки сон – де б він не ходив, його не покидала думка, що повинен спорудити капличку. Що він і зробив. А отець Дмитро в день святого Онуфрія освятить її.

любили у шкільній картинній галереї. Для тих, хто любить писати твори чи навіть мріє стати журналістом, уже впродовж кількох років діє редакція шкільної газети "Пролісок", яку очолює редактор Руслана Василівна Лемещук. Цікаві й змістовні матеріали з'являються з-під пера Назарії Маркович (до речі, пише вірші), Оленки Петровської, Наталки Таланюк та інших школярів.

Марія Григорівна Воронко все своє життя пропрацювала дояркою на гайки-ситенській фермі. А це не мало не багато – більше 30 років. Навіть незважаючи на те, що разом із чоловіком, Василем Микитовичем, народили і виростили 13 дітей.

Практично всі вони живуть у збудованій батьками хатині. Допоміг у цьому і колгосп. На таку сімейку це, звичайно, неабиякі хорони. Адже тільки розмістити ліжка для кожного – неабиякі труднощі: в кожній кімнаті по три-чотири стоять. Коли ж береться господиня варити суп чи борщ, десятилітрової каструлі малувато. А ще ж потрібно картоплю чи вермішель зварити. На зиму доводиться робити до сотні банок овочевих заготовок. Добре, що є де вирощувати городину – сім'я має в особистому розпорядженні до 80 сотих землі. Дехто з дітей, як наприклад, Люба, Петро, вже живуть окремими власними сім'ями. Світлана хоча й заміжня, проте разом з кількомісячною донечкою Марійкою зараз проживає у батьків. Сфотографувати їх усіх разом просто неможливо. А ось найменшому Сергієві того дня поталанило найбільше – він аж дві потрапив в об'єкти фотоапарата.

Грудень нинішнього року виявився напрочуд теплим і сонячним. Тож селяни використовують його для оранки ґрунту та вивезення органічних добрив, з тим, щоб навесні було менше клопоту. Ось таку картину, що ви бачите на знімку, нам випало сфотографувати поблизу села Котів. Тут нині проживають 17 сімей. А колись це був усього-на-всього хутирець. Його жителі не збираються покидати рідні помешкання. Тут вони народилися, тут проживають їхні діти. Дехто й з онуків залишається. Щоправда, не всі вони готові пожиттєво займатися сільським господарством. Тож і доводиться обробляти городи людям похилого віку.

православну капличку. За його словами, на це його надихнув сон, який снився йому майже цілоночі. Та й не тільки сон – да б він не ходив, його не покидала думка, що повинен спорудити капличку. Що він і зробив. А отець Дмитро в день святого Онуфрія освятив її.

Дитячий садок, що діє в Карпилівці, працює в основному в періоди польових робіт. Його відвідують майже півсотні дітей. Тут вони вчаться не лише читати й писати, але й знайомляться з українською творчістю, традиціями нашого народу. Тепло і затишок для малят створюють завідуюча Валентина Федорівна Бондарчук зі своїм колективом. Щоб здешевити і забезпечити дітям смачне харчування, на власній присадибній ділянці вирощують і картоплю, і овочі. Є поряд і невеликий сад, тож діти мають ще й солодкі компоти.

В обов'язки Наталії Миколаївни НАГОРНОЇ, завідуючої ситенським сільським соціальним центром, входить насамперед обслуговування пільгових категорій населення. Серед них – 16 інвалідів Великої Вітчизняної війни, 4 учасники бойових дій, 19 вдів. Крім того, у селах сільської ради проживають 48 одиноких престарілих громадян, а також – 4 малозабезпечені сім'ї. Саме їм потрібна неабияка увага і турбота. Для них, зокрема, в соціальному центрі і відкриті пральня, а також швейна майстерня, де кожен бажаючий може замовити собі новий одяг або ж підладнати старенький.

Ольга Іванівна КОТИК ніколи в житті не мріяла стояти за прилавком. Проте доля підготувала їй саме цю роботу. Після закінчення школи працювала в Ситному – виготовляла в місцевого підприємця свічки для продажу парафіянам. Тепер працює в магазині продовольчих та промислових товарів, котрий відкрився у Гайках-Ситенських. Для села, де проживає майже 150 сімей, такий магазин надзвичайно необхідний, адже до центрального села сільської ради – Ситного чимала відстань.

Матеріали сторінки підготувала до друку Олена КОНДРАТЕНКО.

